

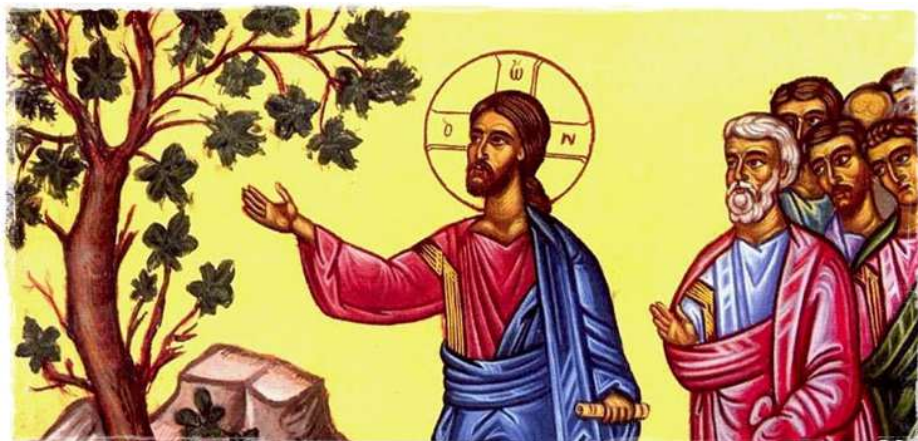
Głos Królowej

Parafia pod wezwaniem NMP Królowej Świata
ul. Startowa 16, 43-309 Bielsko-Biała
Gazetka utrzymuje się z dobrowolnych ofiar.
gloskrolowej@gmail.com

23 marca 2025

„W tym czasie przyszli jacyś ludzie i donieśli Jezusowi o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar. Jezus im odpowiedział: «Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, iż to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jeruzalem? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie». I opowiedział im następującą przypowieść: Pewien człowiek miał zasadzony w swojej winnicy figowiec; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: „Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym figowcu, a nie znajduję. Wytnij go, po co jeszcze ziemię wyjaławia?” Lecz on mu odpowiedział: „Panie, jeszcze na ten rok go pozostaw, aż okopię go i obłożę nawozem; i może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz go wyciąć”.

Łk 13, 1-9

KOMENTARZ

Dla całego Starego Testamentu charakterystyczna jest zasada odpłaty, zgodnie z którą Bóg sprawiedliwie nagradzał lub karał człowieka już w życiu doczesnym. Izraelici uważali, że za prawe życie Bóg wynagradza licznym potomstwem, bogactwem, szczęściem lub długowiecznością, zaś za niewierność i grzech karze bezpłodnością, nędzą, nieszczęściem, chorobą, bądź też śmiercią. Chociaż zasada ta odegrała ważną rolę w moralnym wychowaniu narodu wybranego, to jednak w nowej ekonomii zbawczej straciła rację bytu, co Jezus wielokrotnie wykazał uzdrowieniami potwierdzającymi, że związek między grzechem a chorobą i śmiercią nie istnieje i że nie można w chorobie, śmierci lub w jakimkolwiek nieszczęściu dopatrywać się kary Bożej. Wszyscy przed Bogiem są grzesznikami i potrzebują Jego przebaczenia, aby go jednak dostąpić, muszą się nawrócić i przyjąć zaproszenie do królestwa Bożego. Jezus nie oceniał czynu Piłata, ani też nie analizował grzechów osób zamordowanych, lecz oznajmił, że każdy powinien stanąć w prawdzie i uznać przed Bogiem własny grzech, aby nie doświadczyć jeszcze większego nieszczęścia w życiu duchowym.

Czasem zdarza się, że człowiek, uświadamiając sobie nagle swą wielką grzeszność przed Bogiem, popada w rozpacz

i z rezygnacją stwierdza, że dla niego już nie ma ratunku, że już jest zbyt późno na osiągnięcie zbawienia. Zdarza się też i tak, że słysząc nawoływanie do nawrócenia, ze swoistą zuchwałością oznajmia, że skoro Bóg jest cierpliwy, to będzie jeszcze wiele różnych okazji, by zmienić swe życie, ale jeszcze nie teraz. Jezus swoim usilnym wezwaniem do nawrócenia uświadamiał słuchaczom, że chrześcijanin powinien na serio przyjąć słowa Ewangelii o królestwie Bożym. Bóg ogarnia swym panowaniem świat ludzi, aby im pokazać, jaki jest prawdziwy sens ich życia i która droga prowadzi do rzeczywistego szczęścia. W odpowiedzi na Boże działanie człowiek powinien pokazać nie słowami lub pustymi deklaracjami, ale konkretnymi czynami, czy chce należeć do Jego ludu, czy też nie.

Człowiek, który chce wejść do królestwa Bożego, musi odwrócić się od tego, co go oddziela od Boga, co niszczy w nim miłość i ludzką godność. Bóg jest cierpliwy i nie chce od razu wymierzać kary. Każdemu grzesznikowi daje szansę i nigdy nie przestaje obdarzać go swą łaską. Słowa Jezusa: *jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie* są ostrzeżeniem i mają na celu poruszyć sumienia tych, którym się wydaje, że nie potrzebują Boga i Jego przykazań.

Uczynki miłosierdzia względem ciała

Więźniów pocieszać.

Polecenie niesienia pociechy więźniom jest bodaj najbardziej radykalnym z uczynków miłosierdzia. U niejednego chrześcijanina wywołuje sprzeciw, narusza bowiem zasadę sprawiedliwości. Ktoś dopuścił się czegoś złego, a zatem powinien ponieść zasłużoną karę. Obowiązek pocieszania więźniów nie neguje zasadności kary, wskazuje jednak na istotną różnicę, jaka istnieje między sprawiedliwością a miłosierdziem. Świadczy, że to właśnie miłosierdzie często jest przedmiotem kontestacji i sprzeciwu.

Uwięzienie łączy się ze skazaniem ogłaszającym wyrok za popełnione zło. Pierwszej zbrodni w dziejach ludzkości, o której mowa na kartach Biblii, dopuścił się Kain, zabójca Abla, swego brata, skazany nie na więzienie, lecz na tułaczkę. Po zabójstwie i odmowie skruchy usłyszał wyrok: „Tułaczem i zbiegiem będziesz na ziemi”. Znamienne, że lękając się, iż „każdy, kto mnie spotka, będzie mógł mnie zabić”, nie został pozostawiony samemu sobie, lecz otrzymał od Boga znamię, które chroniło go przed zemstą: „Dał też Pan znamię Kainowi, aby go nie zabił nikt, kto go spotka”. Istnieje ogromna różnica między ukaraniem a zemstą. Kara respektuje sprawiedliwość, natomiast zemsta nakręca spiralę ślepej przemocy.

Nasuwa się pytanie, dlaczego pocieszanie więźniów należy do uczynków miłosierdzia względem ciała. Kierunek odpowiedzi wskazuje starożytny tekst zachowany na jednej z tabliczek odnalezionych na terenie Mezopotamii. Wzywa do traktowania więźniów z litością, ostrzegając, że gardzi bóstwem ten, „kto nie pozwala więźniowi wyjść na światło”.

Ukaranie człowieka poprzez odizolowanie go nie może mu odbierać wszelkiej nadziei. Sytuacja więźniów nie jest wyłącznie sprawą sądów i systemu penitencjarnego. Słowa Jezusa zachowane w Ewangelii według św. Mateusza świadczą, że już w starożytności istniała możliwość odwiedzania więźniów, do czego zobowiązuje On również swoich uczniów i wyznawców. Pocieszanie więźniów polega przede wszystkim na tym, by poruszać ich sumienia i dawać nadzieję, że powinno i może być inaczej. Umieszczenie w więzieniu, które w ustawodawstwie jest nazywane zakładem karnym, ma sprzyjać resocjalizacji więźniów.

Izrael jako całość doświadczył ciężaru uwięzienia, gdy Egipt stał się „domem niewoli” potomków Abrahama. Zniewolenie i deportacje ponawiały się w historii ludu Bożego wybrania, osiągając apogeum podczas wygnania asyryjskiego i babilońskiego. Aczkolwiek prorocy

zgodnie postrzegali je jako kary za niewierność, to piętnując występki i nadużycia, zawsze zapowiadali możliwość poprawy. W ten sposób potwierdzali, że ostatnim słowem Boga nie jest sprawiedliwość, ale miłosierdzie. W mrocznych czasach zniewolenia babilońskiego rozległo się wołanie: „Pociescie, pociescie mój lud”. Zarówno w odniesieniu do jednostki, jak i narodu, brak pocieszenia skutkuje utratą nadziei, za którą idzie poczucie samotności, a siostrą samotności jest rozpacz popychająca do tego, co najgorsze.

Więzienie to miejsce odosobnienia dla przestępców i zbrodniarzy. Wiek XX dostarczył jednak niezliczonych przykładów więzienia i prześladowania ludzi niewinnych, których gehenna stanowiła pogwałcenie wszelkich zasad sprawiedliwości. Biblia świadczy, że sens cierpienia ludzi sprawiedliwych i udreki związanej z uwięzieniem staje się widoczny dopiero z późniejszej perspektywy.

Jezus, pojmany w Getsemani u stóp Góry Oliwnej i zaprowadzony na przesłuchanie przed Sanhedrynem, po wyroku skazującym Go na śmierć ostatnią noc swego życia przeżył wtrącony do lochu pełniącego funkcję więzienia. Taki sam los był udziałem apostołów, zwłaszcza Piotra i Pawła, który w Cezarei Nadmorskiej, gdzie był przez dwa lata więziony, napisał Listy więzienne: do Efezjan, Filipian, Kolosan i Filemona. Nawiązując do tego, co przeżywał,

postrzegał siebie jako „więźnia Chrystusa” Natomiast w Liście do Hebrajczyków, z okresu, gdy chrześcijanie byli prześladowani za wiarę w Chrystusa, znajdujemy wyraźne polecenie: „Pamiętajcie o uwięzionych, jakbyście byli sami uwięzieni, i o tych, co cierpią, bo i sami żyjecie w ciele”.

W nauczaniu proroka Izajasza prawdziwe nawrócenie oznacza pełnienie uczynków miłosierdzia, a wśród nich tego, by „rozerwać kajdany zła, rozwiązać więzy niewoli, wypuścić na wolność uciśnionych i wszelkie jarzmo połamać”. Posłannictwo proroka obejmuje głoszenie Boga i Jego woli oraz konkretne uczynki miłosierdzia: „Posłał mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim, bym opatrywał rany serc złamanych, żebym zapowiadał wyzwolenie jeńcom i więźniom wolność”. Pocieszanie więźniów jest ukierunkowane ku przyszłości, a więc ma związek z przywracaniem nadziei.

Odwiedzając na początku stycznia 1980 r. zakład reedukacyjny dla nieletnich Casal del Marno, Jan Paweł II powiedział: „Czasem jesteśmy lampami bez światła, lampami, które nie świecą, których możliwości nie zostały zrealizowane. Przyszedłem, aby zapalić w waszych sercach ten płomień, który mogły zgasić przeżyte rozczarowania i niespełnione nadzieje. Każdemu z was chcę powiedzieć, że jest zdolny do dobra, do uczciwości, do

pracowitości, każdy z was nosi w sobie te zdolności rzeczywiście i głęboko, choćby nawet istnienia ich nie podejrzewał (...). Wiedźcie, że przyszedłem tu dlatego, że was kocham, że wierzę w was. Przyszedłem, bo chciałem dać wyraz tym uczuciom i temu zaufaniu”. Pół

roku później, 1 lipca 1980 r., podczas pielgrzymki do Brazylii, Jan Paweł II odwiedził więźniów osadzonych w zakładzie karnym w Papuda, który tamtejszy minister sprawiedliwości nazwał „jedną z filii piekła”. „Odnajduję w was osoby ludzkie i wiem, że każda osoba ludzka odpowiada »myśli« Boga (...). Uczynionego zła winniście żałować, lecz nie możecie przyjmować go jako nieuchronnego nieszczęścia (...). Życzę, aby czas spędzony tutaj był dla was, pomimo wszystko, tak jak dla wielu innych w takich samych warunkach, czasem

łaski, odnowienia, odkrycia Boga w Jezusie Chrystusie” – powiedział tam Jan Paweł II.

Niezwykle poruszający był pobyt Jana Pawła II, 27 grudnia 1983 r., w rzymskim więzieniu Rebibbia, gdzie spotkał się ze swoim niedoszłym zabójcą. Papież i Mehmet Ali Agca usiedli w celi skazańca naprzeciwko siebie i dalej od drzwi, aby nie słyszano ich rozmowy. Było to wymowne świadectwo praktykowania piątego uczynku miłosierdzia względem ciała. Tego samego dnia Ojciec Święty sprawował Eucharystię dla około 400 osadzonych i powiedział: „Tym, co mogę wam ofiarować jako człowiek i jako chrześcijanin, jest nade wszystko mój szacunek dla was. Jako kapłan i jako biskup mogę ofiarować wam pomoc w zrozumieniu sensu tej chwili waszego życia, chwili pełnej cierpienia, która może się jednak okazać na swój sposób użyteczna w przygotowaniu lepszego jutra”. Przypominając treść dobrej nowiny zapowiadanej przez Izajasza, dodał: „Tak więc dobra nowina, którą Jezus przyniósł ludziom, obejmuje również uwolnienie więźniów”.

Sprawując Eucharystię 17 maja 1985 r. w kobiecym więzieniu Giudecca w Wenecji, Jan Paweł II powiedział: „Każda z was nosi w zakamarkach swojego sumienia własną historię. Wszyscy możemy zbłądzić. Kara ma służyć poprawie i powrotowi, nie zaś zemście. Wiem, że niełatwo jest myśleć w ten

sposób. Chciałbym przez to powiedzieć: niełatwo przeżywać tę karę z godnością i cierpliwością. Dłgie są dni, a miesiące i lata zdają się nigdy nie kończyć. Wspierajcie się zatem wzajemnym zaufaniem, żyjcie w duchu dialogu, otwórzcie się w pełnej zaufania przyjaźni. Starajcie się zrozumieć siebie nawzajem i pomagać w odkrywaniu własnej osobowości”.

Sytuacja uwięzionych jest przywoływana w Biblii dla przedstawienia duchowego zniewolenia grzeszników. W Księdze Przysłów czytamy: „Gdy bezbożnym owładną występki, trzymają go więzy grzechu”. Grzech sprawia wyobcowanie człowieka,

który się go dopuszcza, oraz jego zniewolenie, podobne do uwięzienia. W Ewangelii według św. Jana mamy słowa Jezusa: „Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu”. Polecenie pocieszania więźniów, obok dosłownej treści, niesie zobowiązanie do czynnego udziału w dziele naprawy grzesznej kondycji każdego człowieka i całej ludzkości. Nie zawsze trzeba udać się do więzienia, by spotkać ludzi pilnie potrzebujących pomocy w wydobyciu się z więzów zła i zepsucia. Wszystkim należy wciąż przypominać: nigdy nie jest za późno na nawrócenie i skorzystanie z obfitości Bożego miłosierdzia.

Ks. Prof. Waldemar Chrostowski

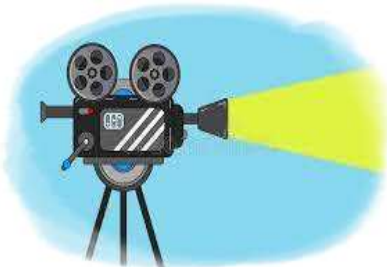
Seans filmowy w Rozwojowni

W sobotę 1-go marca o godz. 16.00 wszyscy chętni zgromadzili się w dolnym kościele w Rozwojowni, by obejrzeć film „Letnie płatki śniegu.” Cudowna historia o rodzinie, która dochodzi do siebie po śmierci matki. To film rodzinny podnoszący na duchu z przesłaniem nadziei i miłości rodzinnej, jednak trzeba było mieć pod ręką pudełko chusteczek...

Projekcje filmów będą odbywać się raz lub dwa razy w miesiącu. Bardzo serdecznie zapraszamy wszystkich. Filmy będą tak dobrane, by mogły je obejrzeć całe rodziny. Spotkajmy się o 15.30, by wspólnie napić się pysznej kawki lub herbatki. O 16.00 zaczynamy seans. Seanse są bezpłatne, można jedynie złożyć wolne datki na „Rozwojownię”.

W sobotę, 29 marca obejrzymy film pod tytułem „Matka Teresa i ja” - piękną opowieść o wielkiej pasji, miłości i odkrywaniu sensu we współczesnym świecie. Do zobaczenia w Rozwojowni!

AK

Intencje Mszalne

Pon 24 marca	Godz. 6.20	Za + Eugeniusza Grybosia od wnuka Jakuba z rodziną
	Godz. 7.00	1. Za + Jerzego Bargiel od sąsiadów Witta, Małysa 2. Za + Eugeniusza Trełę Krystyny i Dariusza
	Godz. 18.00	1. Za + Zofię Tesarczyk (greg) 2. Za + Żelysława Kopciucha w 2 rocz. śmierci
Wtorek 25 marca	Godz. 6.20	Za + Stanisława Brodeckiego od Elżbiety Murynowicz
	Godz. 7.00	1. Za + Renatę Kosior od Franciszka 2. Za + Gabrielę Schabikowską od syna
	Godz. 18.00	1. Za + Zofię Tesarczyk (greg) 2. Za + Jana Świądzioła od Stowarzyszenia Elektryków 3. W intencji Marii, Korbiego i Mikołaja
Środa 26 marca	Godz. 6.20	Za + Jerzego Bargiel od Danuty i Antoniego Bargiel
	Godz. 7.00	1. Za + Eugeniusza Gryboś od sąsiadów Steinhof, Ciba 2. Za + Władysław Tarnawa
	Godz. 18.00	1. Za + Zofię Tesarczyk (greg) 3. Za + Dominika Caputę w 5 rocz. śmierci
Czwartek 27 marca	Godz. 6.20	Za + Zofię Laszczak w kolejną rocz. śmierci
	Godz. 7.00	1. Za + Władysława Miazgowicza w 13 rocz. śmierci 2. Za + Ryszarda Rother w 2 rocz. śmierci
	Godz. 18.00	1. Za + Zofię Tesarczyk (greg) 2. Za + Eugeniusza Grybosia od Asi Bodzek i rehabilitanta Mateusza Jachemczaka
Piątek 28 marca	Godz. 6.20	Za + Jana Świądzioła od Marii i Romana Józwiak
	Godz. 7.00	1. Za + Stanisława Brodeckiego od Piotra Hendzel 2. Za + Eugeniusza Trełę od rodziny Świerkot
	Godz. 18.00	1. Za Ojczyznę 2. Za + Zofię Tesarczyk (greg)
Sobota 29 marca	Godz. 6.20	Za + Renatę Kosior od szwagierki Wiesławy z rodziną
	Godz. 7.00	1. Za + Eugeniusza Grybosia od sąsiadów Czarnik i Matejszczak 2. Za + Gabrielę Schabikowską od syna Dariusza
	Godz. 18.00	1. Za + Annę Otrząsek z synem Czesławem 2. Za + Zofię Tesarczyk (greg)
Niedziela 30 marca	Godz. 6.30	Za parafian
	Godz. 8.00	Za ++ Hildegardę i Antoniego Litwin od córki
	Godz. 9.30	Za ++ rodziców Heleny i Mieczysława Skowrońskich
	Godz. 11.00	Za + Zofię Tesarczyk (greg)
	Godz. 12.30	W int. Jolanty i Stanisława Garpel w 50 rocz. ślubu;
	Godz. 18.00	Za ++ Marię i Władysława Michalec
	Godz. 19.15	1. Za + Andrzeja Kram i + Bronisławę Kram 2. W int. Ireny Żukowskiej z okazji 80 rocz. urodzin

Ogłoszenia Parafialne

1. We wtorek o godz. 16.00 do „Rozwojowni” zapraszamy seniorów i wszystkich chętnych na spotkanie w radości.
2. We wtorek, 25 marca, przypada Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Jest to Dzień Świętości Życia. Składka do puszek przeznaczona jest na Dom Matki i Dziecka. W Uroczystość Zwiastowania NMP pragniemy podjąć Duchową Adopcję Dziecka Poczętego. Wychodząc z kościoła można zabrać deklaracje Duchowej Adopcji. Osoby pragnące włączyć się w to dzieło, zapraszamy z wypełnionymi deklaracjami na Mszę św. 25 marca o 18.00.
3. Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy w środę, o godz. 17.30. Podziękowania i prośby do Matki Bożej można wrzucać do skrzynki zawieszanej przy kaplicy dla małych dzieci.
4. Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy w środę, czwartek i piątek od godz. 15.00-do wieczornego nabożeństwa. W tym tygodniu módlmy się szczególnie w intencji o dobre owoce rekolekcji wielkopostnych i w intencji ks. rekolekcyjisty.
5. W czwartek o godz. 17.30 zapraszamy na czwartek ze św. Ritą
6. W piątek zapraszamy na Drogę Krzyżową o godz. 17.15
7. W sobotę 29 marca o godz. 15.30 zapraszamy do „Rozwojowni” na kawę i herbatę, a o 16.00 na darmowy seans filmowy „Matka Teresa i ja”
8. Na Gorzkie Żale zapraszamy w niedzielę Wielkiego Postu o godz. 17.15
9. W minioną niedzielę do puszek na dzieło Ad Gentes zebraliśmy kwotę 3011 zł. Bóg zapłać za ofiarność.
10. W przyszłą niedzielę 30 marca Zespół Charytatywny zaprasza na słodki kiermasz ciast, dochód z kiermaszu przeznaczony jest na wsparcie osób potrzebujących z naszej parafii.
11. Przy wyjściu z kościoła do skarboxy można złożyć ofiarę na kwiaty do Grobu Pańskiego i dekorację świąteczną. Za złożone ofiary składamy serdeczne „Bóg Zapłać”.
12. Zapraszamy na pielgrzymkę do Sanktuarium św. Rity, w dniach od 6-12 września br. szczegóły na afiszu w gablocie.
13. Do 5 kwietnia 2025 r. można zapisać się na pieszą pielgrzymkę do Łagiewnik. Szczegóły na stronie internetowej www.faustyna.bielsko.pl
14. W piątek 11 kwietnia wyruszy z naszej parafii Ekstremalna Droga Krzyżowa, rozpoczęcie Mszą św. o godz. 18.00. Będą dwie trasy św. Jana Pawła II i bł. Franciszka Jordana. Informacje dodatkowe i zapisy na stronie internetowej www.edk.org.pl.
15. Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 25 im. Księdza Jana Twardowskiego informuje że rozpoczęły się zapisy do szkół i potrwać do 4 kwietnia br. do godz. 15.00 pod adresem [https:// sp.-bielsko-biała.nabory.pl](https://sp.-bielsko-biała.nabory.pl). Szczegóły na stronie internetowej www.szkoła25.pl w zakładce rekrutacja.